

મારા ભોળિયા ભાઈને એની બેરીએ જ મરાવી નાખ્યો... રોજ રોજ ઘરમાં કકળાટ થાય એ કયા પુરુષને ગમે? એ બાપડાએ સહન થાય ત્યાં સુધી ધીરજ રાખીને વેઠવું પણ છેલ્લે એની ધીરજ ખૂટી એટલે બેરીની કચકચથી કંટાળીને જીવ આપી દીધો!

એકે બાજુ છાપ છે કાંટો હશે બીજી તરફ બેઉં બાજુ હોય છે પ્રત્યેક સિક્કાને સખી...

‘સો’ ટેકા જઈશું. તું સાડા છ વાગ્યે તૈયાર રહેજે. હું ઓફિસેથી આવું કે તરત નીકળી જઈશું...’ હેમંતે વાત પૂરી કરીને મોબાઈલ ટેબ ઉપર મૂક્યો. એની સામે બાવીસ વર્ષનો બુકલ બેઠો હતો. ‘તું ફક્કારામ છે ત્યાં સુધી જવસા કરી લે. લગન પછી હા હા કરીને હુકમનું પાલન કરવું પડશે...’ હેમંતે હસીને સમજાવ્યું. ‘લગન થયાં કે તરત સોલા રોડ ઉપર ડાઉસિંગના ફ્લેટમાં ભાડે રહેતો હતો. એ વખતે શ્રીમતીએ એ ત્યાં જ સંબંધો વિકસાવેલા એને લીધે આજે પાંચ વર્ષ પછી પણ કોઈ સાજું-માઠું હોય તો ખબર કાઢવા જવું પડે છે... એક કેમિલી સાથે હીનાને ઘરોબો થઈ ગયેલો. ત્યાં માજ સિરિયસ છે એટલે ખબર કાઢવા જવું પડશે...’

દીકરી, દીકરો અને દીકરાની વધુ ચારેયને શોધવા અહીં આવ્યાં ને થોડી વારમાં પોલીસની જીપ આવી. એટલે અહીંયાં ધમાલ-ધમાલ થઈ ગઈ. બિચારાએ છેલ્લે થિટ્ટી લખેલી એમાંય સાચું પડરણ નહોતું લખ્યું. લખેલું કે આર્થિક અવદશાથી કંટાળીને આ પગલું ભરું છું. બીજા કોઈનો કંઈ વાંક નથી...’, ‘એના જેવા રોક માણસની આવી પાટા નીચે પડવાની હિંમત કરી રીતે ચાલી હશે?...’ હીનાએ પૂછ્યું. ‘એ બાપડો જિંદગીથી કંટાળી કેમ ગયો? સાચું કારણ શું હતું?’

કથા સરિતા
મહેશ યાજ્ઞિક

હેમંત ઘેર પહોંચ્યો ત્યારે હીના તૈયાર હતી. ફરકટ યાનાતો પતાવતી હતી. ‘ત્યાં રહેતાં હતાં બિચારા શીલાબહેન ફોનમાં રડવા જેવાં થઈ ગયાં હતાં. સતીશબારના ટૂંકા પગારમાં ઘર ચલાવવાનું અને એમાં માજની માંદગીનો ખર્ચો...’ રસ્તામાં હીના માહિતી આપતી હતી. ‘ત્યાં રહેતાં હતાં ત્યારે શીલાબહેન મને સગીબહેનની જેમ સાચવતાં હતાં એટલે જવું પડે...’ ડાઉસિંગના ફ્લેટમાં દરેકે પોતપોતાની હિંમત અનુસાર વારાનું બાંધકામ કરી નાખ્યું હતું. રોડ ઉપર જ ફ્લેટ હતો એણે પોતે આગળ બેંચીને નાનકડી ટુકાનો બનાવીને ભાડે આપી દીધી હતી.

હેમંત અને હીનાને જોઈને શીલા ગળગળી થઈ ગઈ. માજ અંદરના ઓરડામાં હતાં. એમની ખબર પૂછીને બીજા અડધવળી વાતો શરૂ થઈ. ‘પેલો કનુ દરજ મરી ગયો...’ શીલાએ સમાચાર આપ્યા. ‘હેન્ડેક દિવસ આલ્પશક્તિવાળા પાટા પર પડતું મૂકીને આપઘાત કર્યો...’ હેમંત અને હીના ચમક્યાં. હેમંતની આંખ સામે કનુનો ગરીબો ચહેરો તરવરી ઊઠ્યો. આગળ રોડ ઉપર જ ઘોલકી જેવી નાનકડી ટુકાનો સંચો ઉપર બેઠેલા દૂબળા-જાતબી દેહનું દૈન્ય હજુ ટાકું હતું. ઊંડી ઊંડી ગયેલી આંખો, એ વખતે પિસતાલીસ વર્ષની ઉંમરે જ સફેદ વાળ અને સસતી જાડી કેમના ચરમાને લીધે એ વૃદ્ધ દેખાતો હતો. તદ્દન નિરુપકવી આ માથે એ આલ્પશક્તિવાળા પાટા પર પડતું મનમાં બજણ્યો... ‘માનવામાં નથી આવતું...’ એમ કહીને વધુ માહિતી માટે એ સતીશ અને શીલા સામે તાકી રહ્યો. ‘આમાં વાકે એની બેરીનો. કનુ તો બાપડો જાણ્યો હતો. સવારે દસ વાગ્યાથી તારા દેહનું દૈન્ય સુધી ભટ્ટી જેવી ટુકાનોમાં મજૂરી કરતો હતો. હરીકાંઈના જમાનામાં એના જેવા જુવાણી માણસને બહુ કામ નહોતું મળતું. નાનું-મોટું રિપેરિંગ કામ મળે તો એ પણ વીડવથી કરતો હતો...’ શીલાએ માહિતી આપી. ‘ભાડાની ટુકાન અહીંયાં હતી પણ રહેતો હતો એક નિર્ણયનગરથી આગળ. એ દિવસે અહીંથી ટુકાન બંધ કરીને સાઈફલ લઈને સીધો ઘાટલોડિયા પાટા પાસે પહોંચી ગયેલો. રાત્રે દસ વાગ્યે એની બેરી,

હતો નહીં એટલે એ હપતા ભરવા માટે પણ કનુ ઉપર દાદાગીરી કરતો હતો. કનુની બહેને તો એમ કહ્યું કે એ નાલાયક ક્યારેક તો કનુ ઉપર હાથ પણ ઉપાડતો હતો. એમાં એની મા અને શોભાસહન આપતી હતી... દીકરી પણ ક્યારેક બાપને ના કહેવાના શબ્દો કહેતી હતી... એનાં લગન નહોતાં થતાં એના માટે બાપને દોષિત માનીને એ કનુને સળગાવી મૂકે એવા શબ્દોથી વીંધી નાખતી હતી...’ શીલાએ સહેજ અટકીને નિસાસો નાખ્યો. ‘ટૂંકમાં કબરજા જેવી બેરી, કપાતર દીકરો અને દુષિયારી દીકરી-એ બધાએ ભેગાં થઈને આ ભોળિયાનો જીવ લીધો!...’

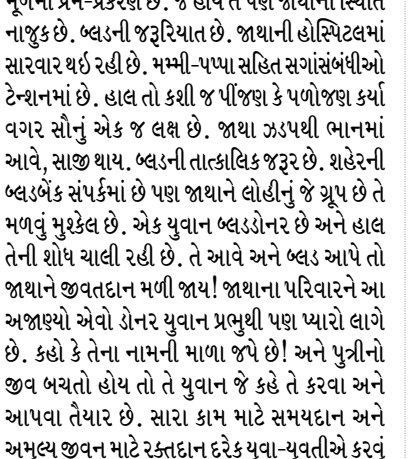
‘આમ ગરીબ હતો તોય દિલનો રાજ માણસ હતો...’ હેમંતે જૂની યાદ તાજી કરી. ‘એકવાર લેલો સિલાઈમાંથી ફાટી ગયેલો. હું એ લઈને એની ટુકાને ગયો. ઊભા ઊભા રિપેર કરી આપ્યો. મેં પૈસાનું પૂછ્યું તો કહે કે સાહેબ! આના શું પૈસા લેવાના? કોઈક વાર નવું કામ આપજો...’ મેં એને ક્યારેય નવું કામ નહોતું આપ્યું તોય રિપેરિંગના પૈસા નહોતો લેતો. ક્યારેક ઓફિસની ડાયરી કે બોલપેન આપું તોય રાજીરાજ થઈ જતો...’

પ્રેમ ક્યારેય નિષ્ફળ જતો નથી...

પ્રેમ નહીં, પ્રેમીઓ નિષ્ફળ જાય છે. પ્રેમના ક્યારેય પ્રશ્નો હોતા નથી, પ્રશ્નો પ્રેમ કરનારના હોય છે. અહીં પણ એમ જ બન્યું હતું. પ્રેમની નિષ્ફળતા હશે કે પછી બીજા કોઈ કારણો હોય પણ જાથાને ટેન્શનના લીધે ભયંકર અસ્થિત નર્યો. તે મરતાં પહેલાં જીવે છે પણ હજુ ભયમુક્ત નથી. ડોક્ટરની ટીમ ઉત્તમ સારવાર કરી રહી છે. જાથા સ્વસ્થ થયાં પછી ખબર પડે. ખરેખર શું બન્યું હતું? જાથાના પરિવારનું કહેવું છે કે, મેડિકલમાં એરિથ્રોસિટોસિસ નમ્યું તેનો અર્થ આવે છે. કોઈ એમ કહે કે, જાથાએ સામે ચાલીને ટુ હીલર અથવાયું છે, મુળમાં પ્રેમ-પ્રકરણ છે. જે હોય તે પણ જાથાની સ્થિતિ નાજુક છે. બ્લડની જરૂરિયાત છે. જાથાની હોસ્પિટલમાં સારવાર થઈ રહી છે. મમ્મી-પપ્પા સહિત સગાંબંધીઓ ટેન્શનમાં છે. હાલ તો ક્ષી જ પીજાણ કે પળોજણ કર્યા વગર સોનું એક જ લક્ષ છે. જાથા ડસપથી ભાનમાં આવે, સાજ થાય. બ્લડની તાત્કાલિક જરૂર છે. શહેરની બ્લડબેંક સંસ્કૃતિમાં છે પણ જાથાને લોહીનું જે શ્રુપ છે તે મળવું મુશ્કેલ છે. એક યુવાન બ્લડડોનેર છે અને હાલ તેની શોધ ચલાવી રહી છે. તે આવે અને બ્લડ આપે તો જાથાને જીવતાદન મળી જાય! જાથાના પરિવારને આ અજાયબો નમ્યું ડોનેર યુવાન પ્રમુખી પણ પ્યારો લાગે છે. કહો કે તેના નામની માળા જપે છે! અને પુત્રીનો જીવ બચતો હોય તો તે યુવાન જે કહે તે કરવા અને આપવા તૈયાર છે. સારા કામ માટે સમયાદાન અને અમૂલ્ય જીવન માટે રક્તદાન દરેક યુવા-યુવતીએ કરવું

જોઈએ. જાથાની ખબર પૂછવા આવેલા એક સંબંધીએ જાથા સામે જોયું પછી તેનાં મમ્મીને સાવ વીધેમળી કામમાં કહ્યું: ‘મેડિકલમાં રહી ગઈ ને, બેડલક બીજું શું!’ જવાબમાં જાથાનાં મમ્મી પાસે આંસુ વહાવા સિવાય કંઈ નહોતું. સૌથી વધારે દુ:ખી તેઓ હતાં, કારણ કે તેમણે પરિણામ પહેલાં અને પછી ચારેકર દેહરો ટીપી રાખ્યો હતો કે, ‘મારી જાથા મેડિકલમાં જ જશે!’ જાથાની મહેનતમાં તેનાં મમ્મીએ ઉજાગરા કર્યાં હતા. પળેપળની કાળજી લીધી હતી. સારા પરિણામનો પૂરતો વિશ્વાસ હતો. પણ સાવ છેડે, એકાદ પોઈન્ટ માટે અટકશે તેવી કલ્પના નહોતી. હાથી પૂંછડે આવીને અટકે તેનું ભારે દુ:ખ હોય છે. પણ આવું બનતું આવ્યું છે, બનતું રહેશે. સમજૂતી કરી લેવામાં જ શાણપણ છે. યુવાન હોસ્પિટલમાં આવ્યાં હતાં. જાથા રહ્યો. પણ તેને જોતાં જ જાથાનાં મમ્મી-પપ્પાના મોતિયા જ મરી ગયા. થયું કે, નક્કી ના પાડશે. મનમાં ભારે કોષ પણ ઊંખાયો. ‘આના લોહી કરતાં, જાથા લોહી વગર ભલે મરી જાય!’ યુવાનનું નામ મંત્ર છે. જાથા અને મંત્ર સાથે ભણતાં હતાં. અભ્યાસમાં એકબીજાનાં પૂરક હતાં. પણ જાથાનાં મમ્મી-પપ્પાને ડર લાગ્યો કે, બંને આટલાં ઓતપ્રોત છે અને યુવાનીમાં પગરણ માંડી રહ્યાં છે તેથી ન બનવાનું બને. જાથાનો અભ્યાસ કે જીવન ભગડે તે પહેલાં બંનેને છૂટાં પાડી દેવાં જોઈએ. પુત્રીના ઉજાગર ભવિષ્ય માટે બંધુ જ કરવા તૈયાર હતાં. તેમણે એ તેવું

નહીં પણ ન ગમતું કરીને પણ બંનેને છૂટાં પાડી દીધાં હતાં, પણ મનથી કે દિલથી છૂટું પાડી શક્યાં નહોતાં. મંત્ર અને જાથાએ મનમાં ગાંઠ વાળી લીધી હતી કે મહેનત કરશે, મેડિકલમાં સાથે એરિથ્રોસિટોસિસ, પછી જગતની કોઈ તાકાત એક થતાં રોકી શકશે નહીં. પણ થયું પાછળનું થાય. આ ન બન્યું. દરેક કેસ્ટીમાં એરિથ્રોસિટોસિસ તો અટકે જ ને! એરિથ્રોસિટોસિસ લેનાર છેલ્લો ઉમેદવાર અને એરિથ્રોસિટોસિસ વધતી રહેનાર પહેલા ઉમેદવાર વચ્ચે ટકાવારીનો તદ્દન સામાન્ય તફાવત હોય છે. આવું બને ત્યારે યંગસ્ટર્સ અસહ આઘાત અનુભવે છે. વૈદ્યારી ન શકાય તેવો વસવસો રહી જાય છે. પસ્તાવો પણ પારાવાર થાય છે. મારી સાથે જ આમ બને છે. મારાં ભાગ્ય જ ફૂટેલાં છે અથવા થોડી વધારે મહેનત કરી હોત તો આમ ન થાત. આવા અગણિત સવાલો તેને પજવા લાગે છે. આ બંધુ જ સાચું પણ પ્રવેશ નથી મળ્યો તે સ્થિતિને સ્વીકારવાની સમજણ માટે લીધેઓએ વધારે સજાગ

ICU
દુખસ
રાઘવજી માધડ

પુમારી હતી પણ જરી પી ગયો છું નયનથી મળી તો ફરી પી ગયો છું

કોલેજમાં છોકરાઓ અને છોકરીઓનું ગ્રુપ બેઠું હતું. વાર્ષિકોત્સવની તૈયારી ચાલી રહી હતી. આજના યુવાવર્ગમાં દંબ ઓછો છે અને પારદર્શિતા વધુ. સુંદર, ગોરી, કાજળધેરી આંખોવાળી એક છોકરીને જોઈને માર્દવ નામનો છોકરો બોલી ઊઠ્યો, ‘તું આજે ખૂબ સુંદર દેખાય છે, મદિરા!’ યુવતી ઠનકી ઊઠી, ‘મારું નામ મદિરાશી છે, મદિરા નહીં.’ યુવક પણ કંઈ પાછો પડે એવો ન હતો, ‘નામ ભલે ને ગમે તે હોય, પણ કામ તો મદિરા જેવું જ કરે છે ને! જોનારનાં રોમ-રોમમાં નશો પ્રસારવી દેવાનું.’

‘તું મારી સાથે ઊંચા અવાજમાં વાત કેમ કરે છે?’ માર્દવની કમાન છટકી. આખરે તો પુરુષ જ ને? એનો અહમ ઊછળી આવ્યો, ‘જા, હું તારી સાથ વાત નહીં કરું.’

મદિરાશીને કોલેજમાં અને ઘરમાં પણ બધા ‘મદિરા’ કહીને જ બોલાવતા હતા, એટલે એણે આ સંબોધન સામે વાંધો તો ન ઉઠાવ્યો, પણ પેલા યુવકને આવી સ્ટેચ્યુટી વોર્નિંગ તો સંભળાવી જ દીધી, ‘કોઈપણ જાતના નશીલા પદાર્થનું સેવન કરવું સ્વાસ્થ્ય માટે હાનિકારક છે.’ બીજા મિત્રો પણ ત્યાં હાજર હતા. પ્રિયા તો બોલી પણ ગઈ, ‘માર્દવ, અમને બધાને ભલે તું પટાવી શકતો હોય, પણ આ મદિરા આગળ તારું કંઈ નહીં ઊંખજે.’ માર્દવે એ જ શ્લોક મનોમન સંકલ્પ કરી લીધો, ‘જો આ છોકરીને મારા પ્રેમમાં ન પાડું તો સમજવું કે હું મંદ નથી.’

‘તું મારી સાથે ઊંચા અવાજમાં વાત કેમ કરે છે?’ માર્દવની કમાન છટકી. આખરે તો પુરુષ જ ને? એનો અહમ ઊછળી આવ્યો, ‘જા, હું તારી સાથ વાત નહીં કરું.’

‘પછી કનુ દરજની વાત સાંભળી. પછી ઊંડો શ્વાસ લઈને હેમંત અને હીના સામે જોયું. ‘એમાંય વાત સહેજ અલગ નીકળી...’ એણે થીમા અવાજે કહ્યું. ‘આપણને એટલી ખબર હતી કે બાપડો કનુ દસથી આઠ ટુકાને બેસાડી રહ્યો કરે છે અને પાઈફલ હશે તે તૂટી મરે છે. એના ઘરના બધા એનું લોહી પીવે છે અને એમાં જ એ આપઘાત કરીને મરી ગયો... કનુની બહેને આવીને અહીં બધી લેડિસ વચ્ચે જે કહ્યું એને લીધે જાણે કે બધા બહેને કહ્યું કે એ ત્રણેય જણાં ભેગાં થઈને કનુનું લોહી પીતાં હતાં... પણ હકીકત થોડીક જુદી છે...’ હેમંત અને હીના આશ્ચર્યથી શીલા સામે તાકી રહ્યાં હતાં. ‘શાંત પાણી ઊંડું હોય છે એ કહેવતનો સાચો અનુસંદાન છહા પાને >>>

એક દિવસ મદિરા પોતાના ઘરના આચના સામે ઊભી રહી અને જાત સાથે સંવાદ કરી રહી. ‘શા માટે હું માર્દવ આગળ આટલી હદે ઝૂકતી રહું છું? દેખાવમાં તો હું એના કરતાં દસ ગણી ચરિયાતી છું. ચારિત્ર્યની બાબતમાં પણ મારામાં કોઈ ગાથ નથી. મારા પપ્પાની આર્થિક હાલત માર્દવના પપ્પાની સ્થિતિ કરતાં વધુ સધર છે. મેં એને આપણે ઉતાવળ કરવી પડશે. તું તારા ઘરમાં વાત કરી લે.’ ‘જરૂર.’ માર્દવે જવાબ આપ્યો, ‘મને વિશ્વાસ છે કે મારા પપ્પા-મમ્મી તને જોઈને તરત જ હા પાડી દેવાનાં છે, પણ મને થોડોક સમય આપ.’

મંત્રને જોતાં જ જાથાનાં મમ્મી-પપ્પાના મોતિયા જ મરી ગયા. થયું કે ‘આના લોહી કરતાં, જાથા લોહી વગર ભલે મરી જાય!’

આધાર મંત્ર પર છે. ‘આ છોકરી જ અમલકી છે.’ વોર્ડમાં જ ગણગણાટ થવા લાગ્યો. ‘એરિથ્રોસિટોસિસ પોઈન્ટ માટે રહી ગઈ અને લોહી માટે આ છોકરો જ મમ્મી!’ આમાં ભાગ્યને દોષ દેવાના બદલે જે છે તેને સમજીને, સ્વીકારી લો અને બીજો વિકલ્પ શોધી લો. બાકી તેના લીધે ટેન્શન અનુભવી આમ જીવ બોવાનો વારો આવે તેવા બેદરકાર થવું ટીક નથી. જાન છે તો જાહાન છે. આવી સ્થિતિમાં જાથા પાગલ જેવી ગઈ હતી. વાલન લઈ રોડ પર નીકળે અને વાહન જાણે રામભરોસે ચાલવું હોય એવું લાગે! સૌની નજર મંત્ર પર છે અને મંત્રની નજર જાથા પર છે. આવી હાલતમાં પ્રથમ વખત જ જાથાને જોઈ શકે છે. જીવનમાંથી તો ગઈ હવે જગતમાંથી પણ ચાલી જશે કે શું? ‘જાથા! તેં જાણીજોઈને એક્સિડન્ટ કર્યો કે પછી...’ મંત્રના મનમાં ઘમસાણ મચી ગયું. આ સ્પષ્ટતા કે યોગવટ કોના પાસે કરવી? સાચો જવાબ તો જાથા જ આપી શકે. અને એ પણ સ્વસ્થ પછી જ. આમ તો પ્રેમ જમીનમાંથી પાંગરતા બીજ સમાન હોય છે. તે કોઈપણ જાતની શરત કે યોગવટ કર્યા વગર જાથા પર આપમેળે જ ઊગે છે. ઊંચા પછી ભલે જ થવું હોય તે થાય...! મંત્ર શણનો પણ વિલંબ કર્યા વગર લોહી આપવા બાજુના બેડ પર સૂઈ ગયો. પછીનું દૈન્ય અદૃશ્ય હતું. એક બાજુ લોહી ચઢતું હતું અને બીજા બાજુ લોહી ઊતરતું હતું. જાથા ભાનમાં આવી ત્યારે મંત્ર નીકળી ગયો હતો. તેને ખબર નથી લોહી મંત્રને આપ્યું છે. અહીં ભલે બંને પ્રેમીઓ એકબીજાને પામવામાં નિષ્ફળ નીવડે પણ પ્રેમ તો સફળ જ થયો છે.’

અશોકની આકૃતિ-પ્રકૃતિ એવી છે કે ભાગ્યે જ કોઈ એને ધક્કો મારે પણ આ તો હસાવવા માટેની ચાલ છે. કેટલીક રચનાઓ કદાચ કવિ ભવિષ્યમાં રદ પણ કરે. પણ સામાજિક-શૈક્ષણિક સંદર્ભોવાળી રચનાઓ ટકશે. આ રૂપિયા શેઠના વાપરીને, ફગાવી ગમે શેઠની નોકરીને. મને મેડલો એટલે તો મળ્યા છે, થયો પાસ હું કાગલીઓ કરીને. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખો બંધ વખત એ મિલાવી વર્તા રહ્યાં અશોક મૂળના કાલિયા બદલીને નાદરોઈદર્થ સાથું છે એનો દાખલો છે. વિનુ મોદી આપે છે: રચના મૂળ અહમદ ફરાહીની છે. આ વખત છૂટાં પડે તો શક્ય સંભાવનાં મળે, જે રીતે સૂઝાં થયેલાં ફૂલ પોથીમાં મળે. ‘ગાઝલિસ્તાન’ કવિતાના અનુવાદક તરીકે ડો. અશોક યાવડાનું વિરલપ્રદાન લેવાશે. પ્રો. વારિસ અલવી સાહેબ કહે છે તેમ ‘મૌલિક કૃતિ જેટલો જ આકર્ષક અનુવાદ’ છે આ. એમણે ટાંકેલા શેરમાં એ આ છે: કંપીને હોઠ ચૂપ રહ્યા તે છતાં ‘વિગર’ આંખ